

SCYLLA

Suomen Scyllapurjehtijat ry:n jäsenlehti 2006

40-vuotta

2006 on taas juhluvuosi meille scyllapurjehtijoille, sillä tulee kuluneeksi tasan 40-vuotta siitä, kun Nalle sai valmiiksi ensimmäisen Scyllansa. Vuosi 1966 oli alku uudelle suomalaiselle puuvenetyypille aikana, jolloin lasikuitu alkoi vahvasti syrjäyttää puuta veneenrakennuksessa. Scylla osoittautui kuitenkin elinkelpoiseksi ja kehittyväksi veneeksi. Siitä on ollut mahdollista veistää aina tilaajiansa tarpeisiin sopiva ja yksilöllinen vene, ja vaikka veneitä on valmistunut jo 75 kappaletta, kahta tarkalleen samanlaista tuskin löytyy. Sen sijaan hyvinkin erilaisia; kooltaan veneet ovat kasvaneet, mutta edelleen pikkuisinkin Scylla on mainio perhevene kodikkaana, tilavana ja turvallisena sekä kohtuullisen helppohoitoisena. Kaiken kaikkiaan Scylla on osoittanut perinteisen venetyypin tarpeellisuuden perhepurjehtijoiden ja aitoja asioita arvostavien ihmisten keskuudessa. Eläköön siis Scylla.

Meillä Scyllapurjehtijoilla on ollut perinteitä, siis hyviä perinteitä, kuten kommodori, jolla on parta. Ensimmäinen kommodorimme Pekka Parikka omisti parran ja piipun, sen jälkeen piiput jäivät. Toisen kommodorimme Björn Nyberg ja kolmas kommodorimme Jukka Koivula omistivat vain komean parran eivät enää piippua. Uuden kommodorin valintakaan ei varmaan mennyt pieleen, sillä komea on Kalevi Näyränkin harmaa parta, ja kun veneen purjeissa komeilee Scylla numero 2, niin vahvasti ollaan perinteissä kiinni edelleen.

Juhlavuosi tämä on myös suomalaiselle huvipurjehdukselle, sillä tänä vuonna tulee kuluneeksi 150 vuotta ensimmäisen suomalaisen purjehdusseuran BSF:n perustamisesta. Seuran historikki on mielenkiintoinen ja heijastelee aikakausiensa ilmiöitä, suomalaisen yhteiskunnan kehittymistä ja muutumista purjehduksen näkökulmasta, miten harvojen ja varakkaiden huvista on kehittynyt harrastus, joka on mahdollinen meille kaikille. Kirjasta löytyy kertomuksia purjehtijoiden yhteisistä retkistä ja elämäniloista ja elämyksistä, sellaisista kuin viime kesän Scyllakokoonantumisen laiturilla alkuyön tunteina shanty-laulujen soidessa ja samanhenkisten ihmisten viihtyessä yhteisten asioiden keskellä. Jotain on siis säilynyt, ainakin ihmisten tarve viettää aikaa ystäviensä kanssa mukavien harrastusten keskellä. Ja tietysti meille tärkeä puuvene, kiitos siitä Nallelle!

Veneen kulkeminen on askarruttanut monien mieltä, siksi lainaan tähän hiukan Volter Kilpeä, kohdasta, jossa Alastalo veistelee uuden aluksensa puumallia ja kertoo; "Vesi on hieno pitelemään, minkä kylki on liukas juoksemaan ja kun on muutamassa kuutossa kokenut, mihin paikkaan pohjassa meri kihnaa, niin tietää uudessa kuutossa pudottaa pussipaikat kupeilta. Pohja se on laivassa, joka sanoo kuinka liukkaasti meri jää takapuolelle kyljiltä ja kuinka tihuvasti keula hakee vastatuuleen..." (Tämän lienee veistäjä huomoinut)

Purjehdustaidosta vielä Kilpeä lainaten: "Merillä tapahtuu joskus, että ahneus pettää viisaudenkin, ja kokenut tikistää klyyverä pilivinnissä niin likelle tuulenterää, että lempo pääseeekin livahtamaan tuukin taakse, ja läimäsee potkasee sieltä yht'äkkiä vastaan kuin peto ja pentele." (On koettu) Että näillä eväillä sitten taas kesällä.....

Pegasoksen kippari

Ps. Pegasos hirtuu jälleen suulissaan, olen joutunut sitomaan sen kiinni puukspröötistään, jottei se lähtisi ennen aikojaan vauhtiin, joten varokaa hieman kesällä.

Kamnessa S/Y Ottiliana.

Uusi kommodori - uudet tuulet ja kuviot

KOMMODORIN PALSTA

Olen riittävästi seurannut nykypäivän lehtikirjoittelua tietääkseni, että otsikon pitää olla iskevä ja sellainen, että se herättää mielenkiintoa. Lukija pitää saada kiinnostumaan. Tämän takia yllä oleva otsikko. No niin, tämä on hoidettu.

Itse asiassa olen hyvinkin perinteisillä linjoilla Scyllayhdistyksen toiminnan suhteen. Toimintamme on keskittynyt kesäisen tapahtuman järjestämiseen matalalla profiililla, mutta kuitenkin pitäen Scylla-aatetta näkyvillä, kun on tarvinnut. Aiempi kommodorimme Jukka Koivula johdatteli meitä lämpimällä otteella valitsemillamme vesillä. Suurkiitos Jukalle tästä. Kiitollinen olen myös aiemmille kommodoreille. Koko Scyllaväkeä kiitan kannustuksesta omalle kommodoripestelleni. Pidän saamaani pestiä kunnia-asiana. Kuten jo Ukissa kerroin, en ole mikään järjestöjyrä, mutta Scyllapurjehtijaksi itseni tunnen, ja pyrin toimimaan tässä roolissa Scyllien hyväksi.

Viime kesän tapahtuma Ukissa & Katanpäässä oli mieleenpainuva. Sellainen kokoontumisemme on aina, mutta tällä kertaa päärooliin astui sää. Aina meidän pitää olla varautuneita erilaisiin olosuhteisiin, mutta emme varmaankaan sellaista pyöritystä olleet odottaneet, mitä tuleman piti. Olen pikkupojasta liikkunut merellä, mutta en muista aiemmin kohdanneeni näin montaa ukkosrintamaa peräjälkeen. Uskon, että kaikki olimme helpottuneita, kun pääsimme Katanpään laiturin ilman suurrempia vaurioita. Itse keskeytimme ilman häpeäntunnetta, mutta kunnioitan niitä, jotka purjehtivat maaliin. Toisaalta tämäkin kisa oli voitto Scyllapurjehdukselle. Veneet ja miehistöt kestivät ja jälkipuheita piisasi. Erikoinen ja vaikuttava oli myös paikka, jossa kisan palkinnot jaettiin. Kun ensin vilkaisin kalseaan ja pimeään vanhaan ammusvarastoon, ajattelin, että eihän me nyt tänne voida tulla, mutta kun täytimme tilan Scyllaväellä, puheensorinalla, laululla ja suosionsoituksilla, tunnelmasta tässäkin paikasta tuli mainio. Tätä edesauttoi myös se, että salaperäisesti ennen tilaisuuden alkua sinne oli ilmestynyt somisteita suoraan luonnosta.

Yhteinen Scyllakokoonuminen on meille kesän päätapahtuma. Kuten aiemminkin, myös Katanpään jälkeen tapahtumaa sulatteli mieleessään monta päivää. Tapahtuma on aina ohi liian nopeasti. Meitä on selvästi kooila erityyppisten ihmisten joukko, joita kaikkia kuitenkin jollain jännällä tavalla puuveneily yhdistää, ja olemme ystäviä tämän kautta. Aina haluaisi enemmän tutustua eri Scylliin ja niiden miehistöihin, mutta aika asettaa rajansa. Kuitenkin pidän kokoontumista sopivan pituisena ja muotoisena.

Meillä on menossa juhluvuosi. Scylla, siis J-E Nyberin Scylla no 1 täyttää 40 vuotta. Keski-ikä lähestyy, mutta vetreässä kunnossa. Scylla 1:n pelkistetty tyylisyys on jotain, mikä sykähdyttää ja muistuttaa, mikä oli alkuperäinen ajatus. Toisaalta olisi mukavaa, jos tämä malli olisi pysynyt enemmän esillä, mutta hieno on nähdä sekin, miten Scylla on kehittynyt vuosien varrella tämän päivän vaatimuksien mukaan, mutta kuitenkin tiukasti perinteitä kunnioittaen.

Scyllayhdistyksen toiminnan jatkamiseksi ja kehittämiseksi otan mielelläni vinkkejä, neuvoja, ohjeita ja vaatimuksia vastaan!

Tapaamisiin viimeistään kesällä. Hyvää kevättä ja kesää kaikille!

Luvialla 4.2.2006 Kalevi Näyrä

Vuoden 2005 vuosikokouksessa käsiteltyä

Uusikaupunki, ravintola Orren Krouvi, 15.7.2005. Kokouksen puheenjohtaja oli Juha Tammisto ja sihteeri Elina Heinonen. Kokouksessa vahvistettiin tilinpäätös ja myönnettiin vastuuvapaus hallitukselle ja tilivelvollisille.

voisi avustaan kokoontumisen järjestämisessä Kasnäsin suunnassa, luonnonsatamakokoon-
tumisena. Myös muita paikkoja käytiin kes-
kustelussa läpi ja seuraavan vuoden kokoon-
tumispaikka-asia jätettiin vielä hallituksen
pohdittavaksi ja hoidettavaksi.

JÄSEN- JA LIITTYMISMAKSUN SUU-
RUUS Koska korottamisen tarvetta ei edel-
leenkään ole ilmennyt, hallitus ehdotti edel-
lisen vuoden tapaan jäsenmaksuksi 10 euroa
ja liittymismaksuksi 20 euroa. Ehdotus hy-
väksyttiin.

VALITTAAN HALLITUKSEN PUHEENJOH-
TAJA ELI KOMMODORI JA MUUT HAL-
LITUKSEN JÄSENET Hallituksen nykyinen
puheenjohtaja eli kommodori Jukka Koivu-
la ilmoitti luopuvansa tehtävästä. Uudeksi
kommodoriksi valittiin yksimielisesti Kalevi
Näyrä Luvialta. Hallitustyöskentelyä valittiin
edelleen jatkamaan Mikko Heinonen Luvial-
ta, Mika Hirvi Rymättylästä, ja Kalle Tanner
Turusta. Uutena jäsenenä hallitukseen valit-
tiin Auli Varjosalmi Helsingistä.

TOIMINTASUUNNITELMA JA TULO- JA
MENOARVIO TULEVALLE TOIMINTA-
VUODELLE 2005 Tulevan vuoden kokoon-
tumispaikasta keskusteltiin. Hallitukselle on
tullut ehdotus Kaj Stenbäckiltä, että hän

Kutsu

Segelföreningen i
Björneborg – BSF viettää
150-vuotis juhlaansa
mm. järjestämällä
erityistapahtumana kesällä
2006 purjehdusviikon.

Samalla BSF haluaa
toivottaa myös
Scyllapurjehtijat tervetulleiksi
Scylla-luokan
purjehduskilpailuun 5.8.2006
Kallon vesillä.

Lisätietoja ja
ilmoittautuminen:
Aki Nordling
puh. 0400-911341 tai
nordling@optikkonordling.fi

VARATTU
SCYLLA-
VENEILLE
15.-16.7.

Tärkkiöi asioit

MÄÄ HERÄILE Aeoluksen keulapiikist. O juhannuspäiv aam vuan 2004. Kello ei viäl on mittäm paljo, voi ol vaik seittämän paikkeil. Aurink paista oikke niin kirkkast, ko kesäämun vaa voi ja keulahytissäki on ihan kirkast. Mää en tiär, mikä minu herätt taik ei taitan herättäm mikkä, mää heräsi muute vaa. Iha hyvi vois ol joku muuki aam, ko juhannus, sil ei ol senkummemppa merkityst, mut juhannus ny kumminki o niinko sanotuks tul.

AEOLUKSEN KEULAHYTT o vähä pahukse lyhkäne. Se ei ol lainkan tarkotet aikuse nukuttavaks ja siäl täyty nukku iha jala kipuras, jos ei sit lykkä jaloijias käytäväl vessa ette roikkuma taik vaatekaappi, misä sit taas nilkas sattu semmost terävä levyreuna päikaapi alareunas. Sit ko nukku polvek koukus tuntkaupal, ni mul ainaki käy sillai, ett polve o aamust ihan puuttunnun tuntuse. Oikkiastas tääl keulas kuuluis nukku meijä nelivuotias piän miäs, mut kon taas käv sillai, ett joskus yäl se lykkäs ittes minu ja äitäs väli meijän punkkan tual salonkis ja ko sin ei mahr kolme millä, ni pare siin sit o itt tul nukkuma piänen keulahytti.

SALONKIN TOISEL sivul nukku meijä vähä isomp flikk ja peräl pistopunkas nukku vanhemp poik. Tuntu hianolt ajatel, ett meijän koko väki nukku tuhnutta tääl paatis. Mökirannas olla, mut mökis nukku muut väkki ja meil on tääl paatis ihan tarppeks tila, vaikkei paljo olekka. Paati sisätiloj kon kattede, ni voi toret, et ei se tälläi varsinka nukkumise aikka mittä sama näkösel näyt, kon kaikis valokuvis paateitte sisält venemainoksis. Jokapaikas o vaattei ja tavara. Mut kyl näky kaikki semmost rekvisiittaki, mitä o vaattei

mitta paatti muistoiks hankit ja mik teke täst paatist meijä olose.

KEULAHYTTIN KATOS om piän pyäri ikkun, jost tule valo komial sättel ja ko vähä päätäs vääntä, ni siit voi katto masto ja siäl olevi viirei ja nostimi. Piän tuulevire on nous ja iso nostin välil vähä heilu päi mastot se voimast. Nostin saa välil semmose vauhri, ett se napputti niinko jollai rytmil hiljases päi mastot muutamana kerra ja sit taas tuul jättä se rauha, ja se melkkeim pyssä, mut koht taas tule uus piän viri. Styrpuuri saalinkis o pari viiri, jok pitä samantapast peliäs tuule voimast. Tämmössi on kiva katel siit piänest luukust piän taivast. Ja se taivas o niin kirkka sinine, et oikke ihmetel täyty. Iha omalaises tunnelman tua kans ne äänem mitä kuulu. Kaikkei hianoint tiätyst o se liplatus, mitä joku piän aalto välil teke, mut kyl kuulu kaikki muitaki luanno äänei. Vähä tekis miäl lähte vaik heti seilama ja viär väkes johonkki kauas merel pois mailman turhuuksist.

HIANOLT TUNTU SEKI, et Nalle o joskus ymmärtän tämmössi paatei ruvet tekemä ja it o ymmärtän tämmöse hankki. Täsä yhristy perinne, käsityätait, puun tekem tunnelm ja monem muu asia kummallise lämpymäst. Kyl tämä saa monel taval pistämä omi ajatuksi ja arvostuksi oikkia järjestykse.

EN OIKKE SAAP päätetty, nousisik jo ylös ja lähtis kattoma, viäläk yäl poltetun kokon paikall savutta, vai nukuisik viäl. Kropas ja pääs tuntu jotenki semmoselt, et kyl huilatakki viäl vois, vaik se hukkan käytetty aikka onki, mut mää ruppen kumminki ajattelema sitä, et mik asia o minul tärkkiöi.

NIIST TÄRKKIÖIST asioist minun pit tähän kirjotta, mut en mää viäl ol kirjottan muut ko siit, mimmmost ol herät keulahytist. Tähä ei tair ny enemppä mahtu, ni teijän täyty sit vaa arvail, mitä net tärkkiä asia mahroi ol.

Aeoluksen kippar

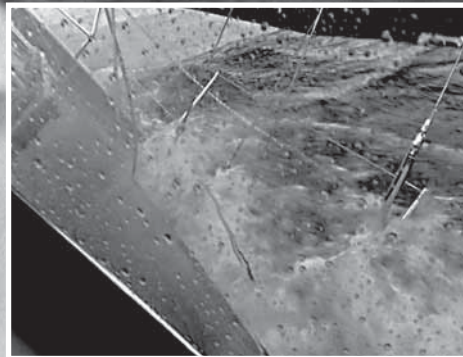
Scylla MM-kisapurjehdus 2005 Ottilianalla

"TUU NY TÄN SIÄLT KANNELT!" huusi Kirsi lähes falssettiin nousevalla äänellä tuulen yli. Päästyäni avotilaan tartuin vinnin kampeen, Niklas aukaisi vetoluukkua ja pisti päänsä ulos ja sanoi värisävällä äänellä naama valkoisena kuin kalkkilaivan kapteeni "Mu tuli paha olo!"

Kelistä ja kaikesta muusta huolimatta kirsitin kutterifokan, jotta se lakkaisi paukuttamasta ukkospuuskassa. Olin juuri kannella korjaamassa jaluspistettä kun ensimmäinen puuska iski. Ottiliana kallistui repivästä tuulesta yli 35 astetta! Pohdin mielessäni että mitenhän koirat kestävät tällaista keliä? Miten tähän jouduttiin kun tunti takaisin keli oli niin leppoisa?

AAMUN KIPPARIKOKOUKSESSA Pakahuoneella sekalainen seurakunta erilaisia Scylla-kippareita pohti, kuinka suuri mahdollisuus on sille että salama iskee veneeseen? Kalle kertoi että luvassa oli kevyitä tuulia, mutta ukkosen mahdollisuus ja tietenkin ukkospuuskia. Huplin Sami kertoi lohduksi muille lukeneensa, että korkeintaan kerran sadassa vuodessa salama iskee vesillä olevaan purjveneeseen. Tähän lauseeseen minäkin luotin myöhemmin, kun ohjasin veneemme ja kaiken kukkuraksi perheeni kohti mustaa salamoivaa ukkosrintamaa. Kisan reitti oli mukava ja helppo, UKI:sta Kustavin Katanpähän, - mukava tosiaan, kuin "kaakunpala". Lähtö oli pursiseuran Pietarinkarin tukikohdan laiturin tasalta, maali Katanpään lahden suulla. Reitti kiersi Iso-matalan pohjoispuolta ja Kustavin salmen pohjoispäässä sijaitsevan Mustan Klupun eteläkautta.

EN YRITTÄNYTKÄÄN lähdössä kärkeen vaan hain mieluummin väljempää kohtaa melko ahtaalta lähtöviivalta. Olihan liikkeellä 22 scyllaa jotka tunnetusti ovat "ketteryydestään" huolimatta hitaita kääntymään. Olen ollut hieman varovainen lähtöviivalla siitä lähtien, kun meinasin lykätä Sindbadin püksprötin Tuurin Haukan kyljestä sisään

eräissä vuosia aiemmassa lähdössä samassa paikassa. Jäin silloin käännöksen jälkeen paapuurin halssilla saaren ja Haukan väliin lähes ohjailukyvyttömänä ja olin kokemattomuuttani tehdä pahan töpin. Onneksi Antilla oli kyvykäs föörkasti!

Lähdön jälkeen olimme kuitenkin porukan puolivälin paremmalla puolella. Kryssäilimme 4-5 m/s tuulessa välillä väistellen paapuurilla halssilla tulevia veneitä. Välillä taas saimme rinta pulleana vaatia oikeuksiamme huutamalla: "STYYRPUUR!" Tuuli shiftaili, välillä menimme myötäistä ja välillä kryssäi. Jotain pahaenteistä oli ilmassa.

Painelimme Ruuhikarin ja Iso-Haiduksen eteläpuolelta pääjoukon valitessa pohjoiseman reitin. Reitin valintamme osoittautui oikeaksi, sillä kohta olimme Pegasoksen kanssa kärjessä. Keli synkkeni, pilvet roikkuivat lyijyn raskaina yllämme ja kohta alkoi bloosata oikein kunnolla. Ensimmäisessä ukkospuuskassa sade hävitti näkyvyyden lähes täysin. Horisontti hävisi rankkasateen piiskatessa vedenpinnan kiehuvaksi puuroksi. Onneksi meillä oli kannettavalla karttaohjelman GPS seuranta päällä, joten pysyimme reitillä. Tuuli nousi reilusti yli 14 m/s ja alussa kerrottu episodi tapahtui. Mietin sadeasuun topattuna sateessa seisossani syitä, miksi 15-vuotias poikani tunsu itsensä ensi kertaa merisairaaksi, vaikka on 16:tta kesäänsä merellä. Sen täytyi johtua säikähdyksestä siitä, kun olin kannella säätämässä purjeita ja Kirsi hätääntyi huutamaan minulle puuskan noustessa.

YHTÄKKIÄ vain hieman edellämme purjehtiva Pegasos pysähtyi purjeet lepattaen. Ihmettelimme että mikähän siellä on hätänä, mutta jatkoimme eteenpäin, kun huomasimme että he jatkoivat myös perässämme. Myöhemmin selvisi että kipparilla oli tullut navigaattorin kanssa näppäilyvirhe ja perämies oli ollut hieman hämmentynyt, kun navigaattori käski kääntymään matalikkoa kohden. Onneksi kipparska oli tarkkana.

Ensimmäisen puuskan jälkeen keli rauhoittui kaatosateeksi, tuuli tyyntyi eikä aaltoja ollut lainkaan. Koetimme hakea pitkää vendaa Isokarin kautta, mutta juutuimme täysin tyveneeseen. Mikään ei ole tuskaisempaa kuin katsella tyvenestä, kun muu kilpailijaporukka, jotka ovat kaukaa viisaina jääneet sisemmäs, saavat tuulen yksi kerrallaan ja pääsevät vauhtiin. Saimme mekin vihdoinkin tuulen, mutta olin jo mielessäni hävinnyt kisan, kun siinä tilanteessa näytti siltä, ettei meillä ole mitään asiaa kärkikahinoihin. Sinnikkäästi lähdimme kuitenkin kryssimään Isostakarista Hauterin ja Soortton kivikoiden lomassa kohti pääjoukkoa. Kun pääsimme lähemmäs pääjoukkoa, totesin että mehän olimme taas kärjen tuntumassa –aivan Pegasoksen kannassa!

Sitten iski kaksi kertaa rajumpi ukkosmyrsky. Pegasos edellämme reivasi rajussa kallistuksessa. Punnitsin mielessäni pitäisikö reivata, vai kestääkö miehistö, vene ja purjeet. Päätelin että puuska ei kestä kauaa ja ajelemalla hieman liian ylös tuuleen tiukoilla latteilla purjeilla, vältämme purjeiden repeämisen ja reivausoperaation riskit, olimmehan liikkeellä perheporukalla.

Pahimmillaan, mitä minä ehdin katsoa, tuuli nousi mittarin mukaan 17 m/s. Sitten vene oli genoan ja täyden ison kanssa niin kyljellään, että melkein vaakatasossa olevan maston huipussa sijaitseva anturi tuskin enää näytti mitään järkeviä. Olimme pahimmillaan niin laagsiidassa että sitloodan 25 cm korkean ja 20 cm leveän laidan yli tulvi meri avotilaan. Veneeseen voin olla todella tyytyväinen, kun se kesti moisen hullutuksen ja säilytti ohjattavuuden koko ajan.

TUULEN HIEMAN hellittäessä katselin huolestuneena peräämme ja ympärillemme. Perässä oli muutamia veneitä lievissä ongelmassa repaleiset purjeet lepattaen. Sivullamme joku pakkaili purjeita ja jatkoi koneella. Olimme huolissamme etenkin kaikista lapsiperheistä - onneksi kenellekään ei sattunut

mitään. Sisällä viihtyneiden lasten mukaan koiramme olivat olleet hieman kummissaan suurimmassa kallistuksessa. Jos ne olisivat osanneet puhua, ne olisivat ilmiselvästi halunneet tietää, onko tämä normaalia, että seistäjän kyljen karneerauksilla?

Kovassa kelissä olimme saavuttaneet Pegasosta selvästi, mutta sitten tuuli rauhoittui liikaakin ja takaa alkoi Alexandra lähestyä pelottavasti. Viimeinen kryssiosuus Klupulta Katanpään oli huiman jännittävä. Pegasos ehti kuin ehtikin selvästi ennen meitä maaliin ja kolmantena maalilinjan ylittänyt Alexandra meni tasoituksissa toiselle sijalle. Kisan jälkeen riensimme Katanpään uuteen saunaan ja vilvoitellessamme niemen nokalla saimme seurata viimeisten veneiden saapuvan maaliin. 22:sta kisaan lähteneestä 9 joutui keskeyttämään, pääosa keskeyttäneistä oli lapsiperheitä tai yksinpurjehtijoita.

SCYLLA-YHDISTYKSEN HALLITUS oli Uudenkaupungin Pursiseurien ja Katanpään henkilökunnan kanssa järjestäneet myös maukkaan kalasopan ja upean palkintojenjakotilaisuuden. Väistyvä kommodorimme piti mukavan jäähyväispuheen ja huolimatta sateisesta kelistä, ilta Katanpäässä oli pelkkää puuvenejuhlaa. Seuraavana päivänä paistoi aurinko täydeltä terältä ja lomapurjehdus jatkui hyvässä seurassa kohden etelää.

Aki Nordling

Scyllakokoontu- minen 2005

Vuosikokoontuminen tapahtui taas vaihteeksi Uudessakaupungissa ja Pakkahuoneen ranta täyttyi perjantai-iltana Scyllaveneistä. Paikalla oli 23 Scyllaa. Vuosikokous pidettiin ravintola Orren Krouvissa. Vuosikokouksessa valittiin meille uusi kommodori, yhdistyksen historian neljäs. Pyynnöistämme ja aneluita huolimatta Jukka Koivula oli päättänyt luopua tehtävästä ja uudeksi kommodoriksi valittiin Kalevi Näyrä Luvialta Scylla nro 2 Aeoluksen kippari. Vuosikokous sujui tuttuun tapaan leppoisasti, rutiiniasiat hoidettiin ja loppuillasta lähdettiin ”taktiikkapalavereihin” istumalaatikoihin. Ainoastaan yhdestä veneestä tutustuttiin Pasklahden veden hydrostaattisiin ominaisuuksiin, mutta gasti saatiin nostettua ylös (ja sen jälkeen kyllä piti pestä kädet).

LAUANTAIAAMU valkeni lämpimänä, mutta pilvisenä ja miehistöt aloittivat tuttuun tapaan valmistautumisen kilpapurjehdukseen. Lähtö oli Pietarinkarin edestä ja maali oli Katanpään entisen linnakkeen satamalahden suussa. Keli näytti hyvältä, tuuli oli mukavaa ja idänpuoleista. Lähtö sujuikin hyvin ja veneet etenivät kauniina rintamana kohti ulkomerta, isompien Scyllien lähtiessä vetämään joukkoa.

Tuntui paikoitellen nautinnolliselta lämpimän myötätuulen puhallellessa edetä kohti ulkomerta, mutta merellä oli vielä yllätyksensä annettavanaan. Sisäsaariston loppuessa alkoi taivaanranta mustua ja näyttää hyvin uhkaavalta, sellaiselta, jossa normaalisti matkaa tehtäessä luultavasti palattaisiin takaisin

rantaan, vedettäisiin puomipeitto päälle ja kaivettaisi hyllystä hyvä kirja. Kilpailu oli kuitenkin kesken ja maali edessäpäin, joten sadeasujen etsintä alkoi monessa veneessä.

SADEKUURO vei näkyvyyden ja aiheutti voimallaan suorastaan fyysistä kipua kasvoinhin ja äkilliset voimakkaat ukkospuuskat kallistivat veneitä. Salamointi ja jyriä lisäsivät dramaattisuutta kisaan. Vettä tuli taivaalta kaatamalla, istumalaatikon penkit lainehtivat vedestä ja tuuli riepotti purjeita.

Mielessä kävi ajatus kilpailun keskeyttämisestä ja purjeiden laskemisesta ennen kuin ne repeäisivät, myös reitti alaspäin, kapeaa väylää vedenalaisten karikoiden välissä kohti Katanpäästä, näytti vaaralliselta krysittäväksi. Hetken mietittyämme teimme Pegasoksesa päätöksen lähteä ulospäin avoimmemmalle selälle Isokarin majakan eteen ja sieltä sitten takaisin väylälle. Mukanamme näytti tulevan vain Ottiliana, muut veneet häipyivät näköpiiristä. Sateen ja viiden ukkosrintaman iskiessä päällemme jatkoimme matkaamme, kunnes laskimme voivamme turvallisesti kääntyä takaisin kohti Mustaklupulle vievää väylää. Ottiliana oli hiukan kauempana merellä ja kääntyi myös jonkin ajan kuluttua peräämme. Välillä puuskat pakottivat meitä löysäämään purjeita ja koetimme etsiä katseellamme väylää pitkin eteneviä muita Scylliä. Kuvittelimme kaikkien muiden olevan edessämme, mutta silmämme eivät havainneet yhtään puumastoa edessäpäin eikä edes Wellamon alumiinimastoa näkynyt missään. Sadekuurojen välissä näimme takanamme

kaukana väylää pitkin lähestyviä veneitä, osa ajoi jo koneella, mutta kyllä sieltä vielä purjeinkin tultiin. Kun tilanne selvisi meille, saimme siitä uutta intoa purjehdukseen, läpimäristä sadevarusteistamme huolimatta, ja siirryimme selviytymispurjehduksesta taas takaisin kilpapurjehdukseen. Ottiliana lähestyi silminnähdessä ja kohta havaitsimme myös Alexandran tulevan keula kuohuen perässä. Alkoi tiukka krysminen kohti Katanpäätä. Reitin kaventuessa oli tärkeää ottaa luovit mahdollisimman pitkälle ja puukspröötti lähes rantakallioita hipoen niin tehtiinkin. Kilpakumppanien upeaa tuloa ihastellen, ja vähän kyllä niitä pelätenkin, lähestyimme maalia, ja loppumatkan käännösten osuessa kohdalleen, ensimmäisinä sinne saavuimmekin.

LAITURILLA vastassa olivat jo muutamat koneella perille ajaneet sekä vasta nyt koontumiseen saapuneet Nalle Pú ja Annelida miehistöineen. Kilpailussa maalin purjehti 12 venettä ja 9 keskeytti.

Keskeyttäminen oli tässä kisassa monen kohdalla järkevää ja varsinkin lapsiperheille ja yksinpurjehtijoille hyvin perusteltua. Vastaavassa kelissä ei Scyllakisoja ole ennen pidetty ja toivottavasti ei jouduta vastaisuudessaakaan pitämään.

Katanpään uudessa saunassa sitten jo maailma taas näytti valoisammalta. Löylyä riitti ja hurjia juttuja kisakelistä tai muuten vaan.

Miesten saunassa oli jopa lämmintä pesuvettä, naiset saivat ukkosesta johtuen tyytyä vain kylmään veteen (tosin naiset saivat vastineeksi saunavieraakseen komean, karvaisen miehen korjaamaan vesivaraajaa), mutta eihän se aina tasan mene. Saunan jälkeen kalakeitto maistui ja jatkoimme juhlan viettoa palkintoja jakaen.

KAUNIISTA MUSIIKISTA vastasi Annika Koivula, joka lauloi meille kitaransa säestyksellä. Samainen kitara soi myös myöhäisenä iltahetkenä laiturilla, kun joukolla luotiin uusia shanty-lauluja Scyllapurjehtijoille, niiden tahdissa Kallekin sai miehistönsä kanssa purjeet kauniisti pakettiin. Niin oli mukavaa, että oikein sääliksi käy niitä, jotka eivät voineet olla mukana tällä viikonloppua viettämässä, mutta 2006 kesällä on sitten uusi mahdollisuus olla mukana.

PS. Tavataan siis laiturilla kisan jälkeen kello 18.00 (vai oliko se ihan noin? Jaroslav Hasek)

M.H.

Wellamon kisaselitys

Oli heinäkuinen viikonloppu ja loma sattui juuri alkamaan. Oli myös huhu kiirinyt Scyllien kansainvälisestä purjehdusmittelöstä, jossa katsotaan kuka osaa puupaattiaan taitavimmin ohjastaa. Vene olikin Ripan tuomana jo Ugissa, me vain köröttelimme autolla paikalle. Hieman matkaa hidasti mahatauti joka alkoi loman ensimmäisen tunnin aikana. No, muutama lisäpysähdys vain.

Ugissa minä painelin keulapiikkiin, Ripa ja Nanna Scyllaseuran kokoukseen. Nannakin tuli sieltä tuota pikaa takaisin maha möyryten...

ILTAA KOHDEN kuitenkin jo oltiin kävelykunnossa. Näky oli tietenkin mahtava. Ja tunnelma. Varsinkin siitä tiesi olevansa oikeiden puuveneilijöiden seurassa, että meille huomautettiin ylipitkästä savupiipusta. Ja kyllähän se siinä kalskeasti kolisikin kauniiden puurikien keskellä. Onneksi olimme varautuneet siihen ja kestimme nöyrinä kaiken.

LAUANTAI valkeni kauniina, kuumana ja painostavana. Kipparikokous oli vähän heräämisen jälkeen ja siellä minullekin maistui kunnan kahvi. Reitti käytiin läpi, eikä tulevasta ukkosrintamasta paljon pölisty. Alkoi ensikertalaisia jo vähän jännittämään. Taivoitteemmehan kisassa olivat: 1. Ei törmätä, 2. Maailmanmestaruus. Eräs munkkikahveja juonut merikapteeniporukka vähän toppuutteli ja ykskantaan totesi: "kisan voittaa Alexandra tai Pegasos".

AJAUDUIMME siis lähtölinjalle. Emme kuulleet paukkuja, emme nähneet lippuja, mutta jossain vaiheessa totesimme lähdön hetken tulleen. Yllämainitut voittajaehdokkaat nimittäin menivät jo että kokka kohisi ja taisi siellä ukko-scylla Ottilianakin olla mukana. Siitä alkoikin purjehduksemme hehkutteluosuus. Myötätuulta ja monta ohitusta. Läntinen taivas tosin jo näytti ukkosen merkit, mutta mikäs siinä oli ollessa, legendaarinen Myrskylinty paapuuriissa. Päästiin-

pä juuri Penelopenkin vanavedestä myötätuuliosuuden loppuessa.

Silloin tuli se mitä oli odoteltu.

UKKOSRINTAMA kaikilla mausteilla. Me vetelimme keulapurjeita alas ja Scyllia suhisi ohi molemmin puolin. Ripa huusi: "koneet käyntiin ja mennään maihin!" Jatkoimme purjein pupu pöksyssä. Hetken pidetty kolmas sija vaihtui ainakin kymmenen pykälää suuremmaksi. Tosin sitä oli vaikea todentaa huonon näkyvyyden vuoksi. Seuraavina tunteina välillä menttiin kallellaan ja välillä lilluttiin tuskastuttavan hiljaa. Välillä näkyi jotain ja suurimman osan aikaa ei mitään. Meidän laskujemme mukaan ukkospilviä osui kohdalle neljä ja korvissa soi. Vielä ei ruoka maittanut, mutta täytyy sanoa, että konjakkia kului. Siinä sitä sitten luovittiin.

KATANPÄÄN LÄHESTYESSÄ pääsimme vielä kisaamaan Penelopen kanssa, jossa siis oli hieman meitä kokeneempia merimiehiä kannella. Se on rehellisesti todettava, että tappio tuli. Koko kisan voitti ennustusten mukaan Pegasos ylivoimaisella suorituksella. Pääsimmepä kuitenkin maaliin, ilma kirkastui, Scyllia tuolla ja täällä, hytti kuiva, kalakeittoa tarjolla, ilmapiiri mitä mainioin. Jos joskus saa satamassa limisaumaa molemmin puolin liplattamaan, niin se on jo hienoa, mutta nyt pä sitä oli yltympäriinsä. Ja juttu luisti, kun Pekka Parikan maljasta tarjottiin juomaa. Vastapalveluksena ehkä parikymmentä Scyllaveneilijää sai sitten mahataudin, mene ja tiedä. Aamu siinä valkeni.

KYMMENEN VUOTTA sitten ensi kerran luettu Parikan kirja ja siitä tarttunut Scyllakuume oli johtanut meidät tähän. Nyt voimme jo todeta, että ihminen on aivan toinen MM-kisojen jälkeen, varsinkin aamupäivällä. Maailmanmestaruutta ei tullut, mutta omasta mielestämme ihan hyvä suoritus. Emme törmänneet. Ja hyvähän se on muiden puumastoilla...

Roope Sarvilinna

Avletinan seikkailut kertoimien ihmemaassa

Avletina oli pikku-Scylla, joka vietti varhaisvuotensa loma- ja viikonloppupurjehduksen merkeissä. Pienenä ja ehkä hieman kömpelönäkin se ihmetteli muiden veneiden ainaista kiirettä ja vauhtia jonnekin sataman suojaan tai saaren rantaan, koska se viihtyi merellä ja oli yleensä viimeisiä mereltä saapuvia.

PERHESUHTEIDEN muuttuessa ja iän karttuessa Avletina kaipasi jotain uutta elämänsä. Muutama kilpavene kaveri kertoi, ettei välttämättä tarvitse olla pitkä ja kapea tai samanlainen kuin muut, jotta voisi käydä kokeilemassa osaamistaan ja taitojaan muiden kanssa tasavertaisesti samalla lähtöviivalta. Siitä innostuneena kilpailuihin mukaan ja suoraan Scyllien MM-kisoihin ja seuraavana vuonna puuveneiden mahtitapahtumaan Viaporin Tuoppiin. Tuopissa oli pää pyörällä, kun parisataa venettä otti mittaa toisistaan.

VUOSIA KULUI ja kilpailuja jäi taakse yhä enemmän, välillä tuli hyviä sijoituksia voittajakin mutta myös viimeisiä sijoja. Kun tuulta oli reippaasti, Avletina viihtyi merellä ja oli yleensä pitelemätön ja saikin lisänimekseen pieni ja pippurinen. Kevyillä tuulilla aikaa tuhrautui paljon mutta matka ei edistynyt. Sijoitusten heilahtelu hämmensi ja ei muuta kuin tiedon lähteille. MM-kisoissa tasoitukset lasketaan aikaa matkalle, jolloin oli selvää että kevyillä tuulilla hitaimmat veneet ovat suhteessa entistä hitaampia. Asiaa ei tehnyt yhtään selkeämmäksi se, että kertoimia muutettiin menestyksen mukaan.

ALKUVUOSINA Tuopin kertoimet, jotka lasketaan aikaa ajalle periaatteella, olivat kaikkien nähtävissä etukäteen. Eräänä vuon-

na kun kertoimet sai vasta tulosten jälkeen, kaikkia hämmästytti voittajan kerroin, se olisi ollut oikein, jos puuksprööti olisi sahattu juuresta poikki.

TUOPIN KERTOIMET ovat kokeneet muuttaman suuren muutoksen vuosien varrella ja ehkä tasoittavampaan suuntaan, joka on aivan oikein, mutta hieman ihmetyttää, jos pikku-Scyllan kerroin on samaa suuruusluokkaa kuin keskikokoisten nopeimpiin kuuluvan Scyllan.

VIIME VUONNA, vuoden tauon jälkeen, Scyllat saivat taas oman luokan Tuoppiin, kun kolme erikokoista venettä ilmestyi lähtöviivalle. Kohtuullisessa tuulessa vuoron perään johdossa oli joko pieni, keskikokoinen tai iso. Viimeisellä kääntöpojilla kaikki kolme olivat lähes tasoissa ja ratkaisu jäi maalisuoran varaan. Pieni jäi maaliviivalla kokonaista 22 sekuntia keskikokoisesta ja iso 7 minuuttia 3 tunnin ja 12,8 mailin uurasituksen jälkeen.

PALKINTOJENJAOSSA kaikki kokivat pienoisen yllätyksen, kun Tuopin sai maalilinjan ensimmäiseksi ylittänyt venekunta. Ehkä hieman tunteikkaanakin välillä käynyt keskustelu kilpailun johtajan kanssa ei tuottanut tulosta. Vuonna 2005 Scyllien kertoimet olivat kaikille sama 1. Hyvänä selityksenä oli, että kun kaikki Scyllat ovat niin vaikeasti tulkittavia ja laskettavia. Sitä voisi jopa kutsua työn optimoimiseksi.

MUTTA VIIS kertoimista, kilpaileminen on kivaa, mutta voittaminen vielä kivempaa.

Avletinan Kippari ja Puosu

Tuloksia 2005

Scylla MM 2005

Sijoitus	Alus	Tasoitettu aika	Purjehdittu aika
1	Pegasos	4,58,07	4,55,27
2	Alexandra	5,03,41	5,02,21
3	Ottiliana	5,04,58	5,00,58
4	Vesta	5,12,47	5,12,47
5	Hannamaria	5,13,05	5,09,05
6	Castor	5,38,34	5,37,14
7	Ilona II	5,52,35	5,59,15
8	Roxanne	6,15,42	6,42,22
9	Penelope	6,18,25	6,25,05
10	Saijanna	6,24,30	6,31,10
11	Wellamo	6,29,18	6,27,58
12	Polytropos	6,44,41	6,50,01
	Aeolus		DFN
	Avletina		DFN
	Jemina		DFN
	Myrskylintu		DFN
	Olivia		DFN
	Scylla		DFN
	Scyllmar		DFN
	Tilda		DFN
	Ulysses		DFN

Kuunpudotuspurjehdus SSP

sijoitus	alus	tasoitettu aika
1	Pegasos	1.29.08
2	Hannamaria	1.32.12
3	Scylla	1.34.30
4	Pilgrim	1.37.27
5	Aeolus	1.46.20

Viaporin Tuoppi

sijoitus	alus	purjehdittu aika
1	Saijanna	3:05:24
2	Avletina	3:05:46
3	Myrskylintu	3:12:25

Uudet jäsenet

Olemme edellisen lehden ilmestymisen jälkeen saaneet jälleen uusia jäseniä joukkoomme, joista jotkut ehtivät jo viime kesän kokoontumiseenkin mukaan eli:

PEKKA HEINIKOSKI
s/y Myrskylintu

PEKKA PYSTYNEN
s/y Liisa

ROOPE JA NANNA SARVILINNA
s/y Wellamo

PETRA PÄIVÄRINNE
s/y Petronella II

ja vielä **TAUNO NORDBERG**
kannattajajäseneksi.

Tämän kevään ensimmäisessä hallituksen kokouksessa hyväksyttiin vielä jäseniksemme

**SIRPA ALATERVO JA
MATTI YLIPIESSA**
s/y Loviisa

HELKA JA KYÖSTI URPONEN
s/y Annelida

Tervetuloa mukaan!

Uusia Scylla omistajia

Kuten yllä olevasta voi huomata, Loviisa ja Annelida ovat vaihtaneet omistajia ja molempien omistajat ovat pohjoisen suunnalta, Loviisan Kemistä ja Annelidan Rovaniemeltä. Annelidaa kuitenkin nähtäneen vielä etelän vesillä, ja Loviisa on ennenkin jo viihtynyt pohjoisemmassa, näinköhän edelleen?

**Scylla-
kokoontuminen
Kustavin Saviletossa
14.-16.7.2006**

**Kokoonnumme
perjantaina pitämään
vuosikokousta Laura Peterzënsin
vierasvenesatamaan. Lauantaina
kisailtaan tuttuun tapaan, ja kisan
jälkeen ruokaillaan ja vietetään iltaa.
Lisätietoja ennen kesää.
Kaikki mukaan!!**

Suomen Scyllapurjehtijat ry Hallitus 2005-2006

Kommodori
KALEVI NÄYRÄ
Luvia
02-5581376
0400-530738

MIKA HIRVI
Rymättylä
02-2385878
0400-306424

MIKKO HEINONEN
Luvia
02-5586414
040-8397297

KALLE TANNER
Turku
02-2307993
0400-527344

AULI VARJOSALMI
Helsinki
0400-845206

Sihteeri/rahastonhoitaja
ELINA HEINONEN
Luvia
02-5586414
0400-303313

Lisäksi hallituksen
työskentelyyn osallistuvat

ISMO LILJA
Luvia
02-5581762
0400-789402

BJÖRN NYBERG
Luvia
02-5586149
040-5811418

Jäsenasioissa kannattaa kääntyä
sihteerin puoleen, myös
saalinkiviirejä saa tilata häneltä.
Postiosoite: **ELINA HEINONEN**
Verkkorannantie 67, 29100 Luvia
Sähköposti: elina.heinonen@luvia.fi

Onnea 40-v. Scyllalle!

*Kauniilta näyttää,
ja kunto on hyvä.*